Ч. 87 (13.326). Львів, пятниця 7. квітня 1933. Pocztowa opłatę kapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.

Конто почт. щадн. 143.322.

Адреса для телеграм: „Діло". Львів.

Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.

Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	15·00 „
Піврічно	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Німецько-радянські відносини й українська справа.

По остаточнім переведенні колективізації хліборобства на Україні боротьба між московським центром та українським населенням прибирає все гостріші форми. У звязку з цим загостренням українсько-московських відносин у межах Радянщини більшовицькі можновладці все частіше підносять питання про міжнародне становище України. За час останньої боротьби московського уряду проти колхозів України „Ізвестія", отже й ціла радянська преса, звертала увагу на те, що „капіталістичне оточення" дуже уважно приглядається до того, що робиться на Україні. На зїздах верхівки радянського уряду та більшовицької партії, також як і на зїзді „ударників" колхозів, пани Молотов, Петровський, Ворошилов та інші роздмухали дрібну саму по собі справу Коростовця-Скоропадського у Льондоні до розмірів поважної події та получили справу зломання опору українського селянства з питанням военної оборони держави.

Перебрання влади партією Гітлера та знищення комуністичних організацій у Німеччині допровадили до того, що більшовицька верхівка цілком втратила голову; в цьому можна легко переконатися, глянувши на гістеричну писанину більшовицької преси протягом останнього часу. Фантастичні описи „фашистівських звірств" не потребують нікого дивувати, вони призначені для внутрішнього ужитку. Але не багато краща й „дипльоматична" частина радянської преси. Варто зазначити, що джерелом більшовицьких відомостей про Німеччину служить у значній мірі польська преса — „Ґазета Польска" та „Ілюстровани Курер Цодзенни". (Ізв. 14., 21., 22. III. 1933) і т. д.

Але верхом більшовицької гістерії та дипльоматичної гри фальшованими картами є без сумніву, стаття дуже відомого Карла Радека в „Ізвестіях" „Куди прямує Німеччина". Передовсім п. Радек не може дарувати Німеччині, що „на чолі німецької республики опинились люди, які в своїм офіціяльнім органі ще недавно писали, що **Версай минеться, а Берестя буде жити** (підкр. Ізв.), хоч це справді цілком внутрішня справа Німеччини, кого вона ставить на чолі держави і нації. Далі п. Радек докладно аналізує автобіографічну працю Гітлера „Mein Kampf" та працю Розенберґа („Der Zukunftzweg einer deutschen Aussenpolitik", Muenchen, 1927) і обурюється, що в цих книжках, виправлених та виданих другим накладом в 1932 році Гітлер „свою східну програму полишив без змін". Зробивши принагідно компліment „безподобному Заглобі" Сенкевіча, що з огляду на походження самого п. Радека нікого здивувати не може, п. Радек накидається на німецький уряд за його „східну програму" і виписує: „Наявність подібних документів лягає важким тягарем на німецький уряд і вимагає від нього не лише заяв, а й чинів, які доводили би, що він як уряд не є відповідальний за колишню літературну творчість своїх членів"... „Національні соціялісти висунули програму зовнішньої політики, спрямовану проти існування ССРР, з якою Німеччина перебуває у договірних добросусідських відносинах. Це накладає на німецький уряд обовязок сказати отверто, куди він прямує". ...„У відносинах між двома країнами неможливе становище, щоби ворожу зовнішню програму одної країни лишати без відповіди другої".

По перечитанні статті п. Радека у кожного, хто хоч трохи інформований про німецько-радянські відносини, мусить повстати питання: чого властиво хоче п. Радек, чого він учіпився Німеччини, як пяний плота? Він вимагає, щоби Гітлер, Розенберґ та інші влаштували прилюдне каяння та врочисто відмовилися від своїх наскрізь теоретичних думок про східну політику Німеччини, які вони висловили як приватні особи, так, як каявся сам Радек та інші більшовицькі достойники. Але більшовицькі звичаї для Европи не обовязкові. Коли п. Радек вимагає заяв, то він має заяву Гітлера, що Німеччина бажає „приязних і корисних відносин з Радянщиною", щодо до чинів, то п. Радек мусить пригадати собі, що Німеччина зробила й робить далі для Радянщини, мусить пригадати старі і дуже недавні позички, постачання товарів на цілком вийняткових умовах, технічну поміч і т. д.

Стаття п. Радека та ціла кампанія більшовицької преси проти Німеччини свідомо затемнює справжні відносини та має на оці спеціяльні більшовицькі цілі. У межах самої Радянщини вона намагається відживити старі байки, що державні стремління українського народу є вислідом німецької експанзії на схід. На міжнароднім терені більшовики ставлять себе на послуги тимчасово всім противникам Німеччини, сподіваючись добре заробити на тім; тому то уряджують комедію загострення німецько-радянських відносин, знаючи врештою, що самі німці на писанину більшовицької преси зважають дуже мало.

Щоб зрозуміти справжній стан Радянщини, а зокрема звязок її внутрішніх відносин зі зовнішньою політикою, варто пригадати голос одного женевського дневника про справжню основу радянського пацифізму, який твердив, що своїм проєктом розброєння радянський уряд хоче лише осягнути вільну руку для впорядкування внутрішніх радянських справ. Відносини справді дуже змінилися, від програми світової революції лишилось небагато. У райхстаґу сидять соціяльні демократи без комуністів. В Анґлії соціялісти рішучо відкинули московський заклик до співробітництва з комуністами. В Америці противляться визнанню Радянщини найбільше самі робітничі організації. Промовляти навіть від імени радянського робітництва більшовики не мають права, бо у них нема самих основ громадського представництва. П. Радек та подібні йому знають дуже добре, що вони тримаються лише при допомозі ГПУ; своїм криком про небезпеку німецької експанзії на схід, вони хочуть для себе осягнути допомогу противників Німеччини.

Більшовики намагаються втягнути українську справу у крутіж протилежних інтересів европейських держав та ударемнити таким чином національні змагання українського народу. Більшовики знають дуже добре, що вони панують над поневоленими націями лише доти, доки їх підтримують групи европейських держав. Майбутнє порозуміння чотирьох держав „Ізвестія" вже оголосили „антисовітським бльоком", хоч у цій спробі порозуміння ніякі протирадянські тенденції покищо не виявилися.

Але не підлягає ніякому сумнівові, що коли такий бльок великих держав Европи утвориться, то його „східня програма" в ґрунті річи буде небагато ріжнитися від цієї програми партії Гітлера.

Сильною підставою національної програми українського народу є не східна програма тої чи іншої европейської держави, а непохитне прямування української нації до самостійного життя та наскрізь обективна потреба Европи перебудувати свою східну частину на основі справжнього самоозначення народів. І переведення цієї східної програми не спинить ані більшовицький терор ані білими нитками шита писанина панів Радеків.

М. Данько.

Справа ревізії мирових договорів.

Оголошення автентичного тексту проєкту Мусолінія відносно співробітництва чотирьох великих держав та дотичні пояснення, зроблені Мекдональдом в анґлійськім парляменті, значно заспокоїли Союз Народів. Стверджено, що дальша акція чотирьох держав у напрямі ревізії мирових договорів має відбуватися точно в рямцях Союзу Народів. Правну основу для цього дає 19. артикул пакту Союзу Народів, в якім говориться, що Збори С. Н. „можуть час від часу закликати членів Союзу до перегляду умов, які стали непридатними, та таких міжнародніх відносин, вдержання яких могло би нарушити світовий мир". Цим артикулом не користалися ніколи. І Мусоліні є першим, що хоче скористати з пакту Союзу Народів для ревізії мирових договорів. У Женеві тримаються того погляду, що умовини для ревізії мирових договорів тепер більше приятливі ніж безпосередньо по відвідинах Мекдональда у Римі. Звертається увагу на те, що Поль Бонкур промовляв у французькім парляменті хоч здержливо, але не відкидаючи засадничо пропозицій Мусолінія. У всякім випадку панує переконання, що проєкт порозуміння чотирьох держав у цілях ревізії деяких точок мирових договорів потребує дуже докладного підготування, тому ледви чи може прийти на обговорення Союзу Народів протягом наступної сесії.

(Укбюро Женева.)

Радянські фабрики.

МОСКВА, 5. IV. ПАТ. В одній з більших металюрґічних фабрик у місті Сталін сталася велика катастрофа у відділі печей. Наслідком довгого нечищення завалився апарат, що поглощував металевий порох. Наслідком того фабрика припинила рух на 5 днів. Жертв людями не було, одначе матеріяльні втрати обчисляють на 220 тисяч рублів. Перед судом стануло 9 інжинірів і майстрів під закидом недбальства. Інж. Силевича і майстра Завзятого засудили на 10 літ вязниці, інших на кари від 1 до 8 років.

—o—

Випустили двох обвинувачених.

МОСКВА. 5. IV. ПАТ. На основі рішення прокуратора найвищого трибуналу випущено на волю анґлійських інжинірів Кішея і Сорнтона, що мають станути небаром перед судом, обвинувачені в саботажі. Вони зложили кавцію при допомозі Метрополітен Вікерс і підписали зобовязання, що звляться на кожний поклик суду.

Діяльність Наукового Т-ва ім. Шевченка в минулому році.

(З реферату секретаря Т-ва д-ра Р. Цегельського, виголошеного дня 26-го березня ц. р. на Святочних Сходинах з нагоди 72-ліття смерти Т. Шевченка).

Минулий рік був для Наукового Товариства ім. Шевченка надзвичайно важкий. Загальна кріза підірвала сильно його доходи. Біляпси підприємства Т-ва стали пасивні. Крім того настала у Т-ві внутрішня кріза, що з природи річи утруднювала його діяльність.

Одначе, не зважаючи на згадані причини, як також і на те, що Т-во здане було на власні сили та не діставало від нікого ніяких субвенцій, його наукова діяльність не спинилася. Наукові робітники, зайняті здебільша зарібковою працею задля прожитку у ріжних галузях звання, відривали собі і ту дрібку вільного часу, що лишався їм на спочинок, та віддавали останки своїх сил українській науці.

Наукова діяльність Т-ва розвивалася у Секціях, Наукових Комісіях та Наукових Інститутах. І так:

І. **Фільольоґічна Секція** мала членів-українців 34, чужинців 24; між останніми було 7 югославян, 8 чехів, 3 болгар, 3 німців, 1 француз, 1 поляк та 1 норвежець. Нових членів іменовано трьох: Богдана Лепкого, Володимира Радзикевича та д-ра Костя Кисілевського. Померло 32 членів від часу заснування Секції, з того в останньому році: д-р Ченек Зібрт у Празі, Андрій Лобода у Києві, Аркадій Лященко у Ленінграді, д-р Остап Макарушка у Львові, Юліян Романчук у Львові та д-р Олексій Петров у Празі; дня 24. березня ц. р. помер великий чеський учений д-р Юрій Полівка.

До Президії Секції належать: д-р Іларій Свенціцький, директор, д-р Ярослав Гординський, заст. директора, проф. Володимир Радзикевич, секретар. Відпоручником Секції до Виділу є д-р Я. Гординський.

Секція відбула в 1931 р. 10 засідань, на яких виголошено 10 наукових рефератів, у 1932 р. 10 засідань з 7 рефератами, у 1933 р. 3 засідання з 3 рефератами. Крім того уладила Секція три академії, а саме у честь д-ра Василя Щурата з нагоди 40-ліття його наукової діяльности, дальше з нагоди століття смерти Ґете та 300-ліття уродин Мазепи. В останніх двох академіях брали участь також обі інші Секції Т-ва. Разом з Виділом Т-ва вислала Секція привітні письма: до Осльо з нагоди 100-ліття уродин Бернсона, до Кракова на Ювилейне Свято Богдана Лепкого та до Софії на відкриття памятника Михайла Драгоманова.

При Секції були чинні Комісії: Бібліографічна, Язикова, Шевченкознавства та Етнографічна. Головою першої був В. Дорошенко, заст. гол. д-р Б. Барвінський, секрет. І. Шендрик. Вона відбула два засідання з одним рефератом. Членів має 41.

До Управи Язикової Комісії належать: д-р І. Свенціцький, голова, д-р І. Брик, заст. гол., д-р К. Кисілевський, секретар. Ця Комісія інформувала своїх членів про останні праці з обсягу словництва та заняла становище супроти критики нового правопису. Головними референтами були д-р І. Свенціцький і д-р К. Кисілевський. На останнім засіданні виринула думка прохати Виділ Т-ва, щоби закупив апарат до говіркових дослідів. Членів Комісії є 37.

Головою **Комісії Шевченкознавства** є д-р В. Щурат, заст. гол. д-р Ф. Колесса, секретарем проф. Я. Біленький. Членів Комісії є 19. **Етнографічна** Комісія має 26 членів, у тім 25 українців, один чех. До Управи її належать: д-р Ф. Колесса, голова, д-р І. Свенціцький, заст. гол., д-р Я. Пастернак, секретар. Комісія відбула в 1931 р. чотири засідання з 8 рефератами, у 1932 р. три з 4 рефератами та одним фільмовим етнографічним показом з Городенщини, у 1933 р. одно з двома рефератами. Підчас літніх ферій 1932 р. відбув голова Комісії акад. Ф. Колесса етнографічну поїздку на середне Полісся.

Видавництв Фільольоґічної Секції появилося в останньому часі менше, з огляду на чергу інших Секцій. Всеж видано Бібліографічний Збірник, Збірник у честь Ґете, а в останніх днях II. випуск Комісії Шевченкознавства (праця п. Борщака: Шевченко у Франції).

II. **Історично-фільософічна Секція** має 41 членів, у тім 39 українців, один чех і один німець. Від 1931 р. вибрано 5 нових членів (усі українці). Від початку істнування Секції померло 26 членів, а від 1931 р.: акад. Дмитро Багалій, проф. Освальд Бальцер, проф. Роман Ковшевич, Вячеслав Липинський та д-р Володимир Охримович.

До Президії Секції належать: д-р Мирон Кордуба, директор, д-р Володимир Верґановський, заст. дир., д-р Ярослав Пастернак, секретар. Відпоручником Секції до Виділу є д-р Мирон Кордуба, а в його неприявности у Львові д-р Микола Чубатий. Засідань відбула Секція у 1931 р. пять з 4 рефератами, у 1932 р. сім з 4 рефератами, у цьому році досі три з 4 рефератами. З публікацій Секції вийшов 151. том „Записок“ та перший випуск 152-го тому з двома працями про Мазепу.

Дня 11. IX. мин. року уладила Секція святочну Академію з нагоди 300-их роковин народин гетьмана Мазепи, а тепер зголосила свою участь пятьма рефератами у міжнародньому конгресі істориків, що відбудеться у Варшаві в половині серпня ц. року. При Секції зорґанізована Археографічна Комісія під проводом д-ра М. Кордуби.

III. **Математично-природничо-лікарська Секція** має 41 членів українців і 22 чужих (у тім числі є 1 поляк, 6 югославян, 4 болгар, 4 чехів, 3 німців, 1 француз, 1 росіянин, 1 жид). Померло 24 членів, з того у 1932 р.: Володимир Різниченко в Києві, д-р Григорій Величко в Москві, д-р Михайло Коцюба, перший голова Фізіографічної Комісії, а в 1933 р. помер д-р Карло Ходоунський у Празі.

Секція відбула в 1931 р. 8 засідань з 19 науковими рефератами, а в 1933 р. 2 засідання з 6 рефератами.

При Секції працювали три Комісії: Фізіографічна, Географічна та Науково-Технічна.

Фізіографічною Комісією проводить проф. Микола Мельник, заст. голови є д-р О. Мрицівна, секретаркою д-р О. Степанів-Дашкевичева. Членів є 64. Комісія відбула в 1931 р. два засідання, у 1932 р. одно засідання та видала Фізіографічний Збірник, Випуск IV—V.

В склад Президії **Ґеоґрафічної Комісії** входять: д-р В. Кубійович, голова, д-р Ю. Полянський, заст. гол., д-р І. Федів, секретар. **Членів є** 45. Ця Комісія відбула в 1931 р. два засідання з 3 рефератами, в 1932 р. одно засідання.

Науково-Технічна Комісія має таку Президію: д-р І. Фещенко-Чопівський, голова, інж. І. Кандяк, заст. гол., інж. С. Пастернак та інж. А. Романенко, секретарі. Членів є 31. Комісія відбула в 1931 р. одно засідання, а в 1932 р. два. Вона виділила із себе термінольоґічну підкомісію, що відбула 5 засідань в справі технічної термінольоґії.

При Мат.-прир.-лік. Секції є зорґанізований **Бактеріольоґічно-Хемічний Інститут.** Головою є д-р М. Музика, співробітниками д-р Ю. Кордюк і інж. І. Кандяк. В Інституті викінчено досі 8 наукових творів, 3 з обсяґу фізикальної хемії, 2 з ділянки гематольоґії і 2 серольоґічні. Всі ці твори надруковані. Під цю пору ведуться дальше праці в ділянці кровних уґрупувань і бактеріофітів.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 7. КВІТНЯ 1933.

І. СВЕНЦІЦЬКИЙ. 2)

На межі громадянства й естетики

(Декілька уваг з приводу українсько-французької вистави образів.)

(Докінчення).

А таку саме жінку зобразив Льот, обвівши на прадавній спосіб гострими чорними контурами теплу й холодну жовті краски на тлі цеглястої й синьо-фіолетної. Без мудрації, міркування і мізкування, шляхотно дискретний акт Льота можна вважати прольоґом до пробудження вічно невинної й чистої Еви — Леди „Вийду на луг... в гайку кинуся горілиць на сплетені руки і довгими хвилями забуття пливу по безвістях сонячного простору... чогось ніби радію, та водночас туга в душі“. Ось вирівок з пожовклого листу дівчини минулого віку, що може найкраще передає зміст композиції Льота.

Нині замічається різкий поворот значної частини мистців до клясичного реалізму. Це, здається, дає декому право говорити про смерть всяких „ізмів“, якими — за модою — так багато людей ще так недавно захоплювалися; та й чимало мистців проти власного уміння і розуміння рівнож пробували своїх сил у цих „-істичних“ стилях. Тут і там стрічаємося з рішучим висловом: „ми хочемо краси“ — „ми творимо красу“. Коли „краса“ має міститися у копіюванні і наслідуванні природи, то ми певні, що автохром Люмієра і звукова фільма випруть із нашого життя мальований образ та друковану поезію. Цієї „краси“ на виставці нема. Одначе, стоючи перед творами теперішньої виставки кожна людина з живою іскрою почуття краси — напевно зрозуміє твір кожного мистця, що є на цій виставці. Навіть неприродна композиція жіночого портрету Еро, з виразно деформованими — головою та шиєю, буде подобатися кожному, кого тільки може захопити краса ґами ніжних тонів синьої краски та ритм ліній рисунку і площин малюнку. Але для цього треба вдивитися і вчутися у даний твір без всякого упередження і глузливого легковаження.

Хочемо покористуватися анальоґією з нашого недавнього життя. Стиль в дійсности — це мода, це індивідуальне використання і пристосування вимог моди, яка може бути всього один сезон, або тревати повний вік! З якою відразою поставилися в осени 1910 року до довгої жіночої спідниці з ембріональним слідом форми мужеської ногавиці! А сьогодні як ми любуємося жінками у піжамах не тільки в домашньому затишші, але й на вулицях світових міст, очевидно коли ця жінка має вроджений смак для індивідуального вибору форми й вигляду свого одягу. Теж саме діється і в мистецтві. Не кожна кубістична композиція мусить нам подобатися, не скрізь буде деформація конечним завданням мистецького вияву, але декоративні композиції Андрієнка з 31-го року і його деформація в портретах 32-ого року є такі переконуючі, що без них годі булоб зрозуміти мистецтво сучасної сценерії Маєргольда і ділеми звязку малярства й різьби.

Залишаючись на становищі повної волі у вияві власного естетичного смаку й мистецької творчости, ми мусимо ствердити, що у творах показаних на цій виставці виступає живий звязок кожного мистця не тільки зі справжнім життям у його часовому поході, але й з національною традицією кожного з них. Правда — суто національної тематики на виставці нема зовсім. А всеж чито пейсаж, чи прекрасна мертва природа, композиція чи портрет кожного неукраїнського мистця є так ясно національним твором, що навіть без підпису і без катальоґу кожний обізнаний з життям Заходу пізнає неукраїнську приналежність даного твору.

Так само ясно виступає характер українського походження мистця у прочутті і передачі сонця, зелені, тіла. І море Грищенка, і хризантеми Перебийноса, і танок Левицької, і дерево Редька, жінки і краєвиди Глущенка та композиції Андрієнка виявляють стільки характеристичних і типічних рис для всієї малярської творчости у нас Труша, на Україні Красицького Василя Кричевського, Васильківського, що вони ніколи не згубляться у масі однородних творів західнього мистецтва.

Цікаво таки те, що українські мистці залюбки вертаються до тем з робітничого і селянського життя, одночасно оминаючи етноґрафізм і клясову виключність. Глущенко дав глибоко настроєвий образ безробітного на пристані, рисунок робітниці з дітьми, що з ніжною дискрецією простягнула руку за милостинею, та рисунок двох робітників; у Левицької босі фіґури танку нагадують наше село: Перебийноса музики і типи париської вулиці — це безперечно типи наскрізь пролетарські, але як мистецькі сюжети передані чисто по мистецьки. Не належить до аристократок і дівчина Ано, що дуже нагадує нам париську мідінетку. Хто з нуждою добре знався у житті, цей вичитає чимало глибоко траґічного змісту і в чудовій композиції „сонця у вязниці“ Тоцці, і в жівочих портретах Варокіє та Удо, а з наших в обох портретах Хмелюка та Третякова і Бабія. І хочаб згадані артисти зображали самих справжніх дуків, то вони у свому житті так глибоко заглянули у траґічну психіку нужди людини, що вже не вміють бачити живу людину без думки про траґічне...

Видавництва Секції: Sitzungsberichte зшиток XV, XVI, XVII, Фізіографічний Збірник, випуск IV—V і I випуск Збірника том XXX (3 праці). Члени Секції українці друкували свої праці також у наукових заграничних публікаціях: англійських, французьких, німецьких та еспанських. Секція взяла участь у святі Гете; реферат виголосив д-р І. Раковський. В останнім часі приготовляє разом з Лікарським Т-вом IV. зїзд лікарів і природників.

До Президії Секції належать: д-р Володимир Левицький, директор, д-р Максим Музика, заст. директора, д-р Юрій Полянський, секретар. Відпоручником Секції до Виділу є д-р Максим Музика.

Установи Т-ва, які мають надзвичайно велику культуру та матеріяльну вартість, не зважаючи на фінансову скруту розвиваються щораз краще. Вони відчувають брак місця у своїх домівках та недостачу відповідної скількости персоналу. Ті установи є нашими національними гордощами; на жаль замало цінені своїми, хоча викликують подив чужинців.

Почнемо від **бібліотеки.**

Бібліотека Н. Т. ім. Ш. в рр. 1932-1933.

В 1932 р. бібліотека дістала 13807 книжок + 30 рукописів + 16 збірок актів, в тім: з обміну Н. Т. Ш. 1984 кн., з обміну бібліотеки 4992 кн. + 1 рукоп., з дарів 6708 кн. + 29 рукоп. + 16 збірок актів, з купна 123 кн. В 1933 р. (січень-лютий) б-ка одержала 2082 книжок + 3 збірки актів, в тім: з обміну НТШ 348 кн., з обміну б-ки 654 кн., з дарів 1079 кн. + 3 збірки актів, з купна 5 кн. Разом в 1932-33 рр. бібліотека одержала нових 15.889 книжок + 30 рукописів + 19 збірок актів, у тім; з обміну НТШ 2.332 кн.; з обміну б-ки 5646 кн., з дарів 7.787 кн. + 29 рукоп. + 19 рукоп. + 19 збірок актів.

Стан бібліотеки 1. III. 1933 р.:

а) У головнім відділі скатальоґованих друків 160.344 **книжок** (у 59.000 чч.), скатальоґованих рукописів 929 чч.

б) у відділі Ів. Франка: друків 5.893 чч. + 535 рукопис.

в) Скатальоґованих дублетів: 30.000 книжок. — Разом було у б-ці на 1. III. 1933 р. кругло: а) скатальоґованих 166.000 томів і випусків, б) скатальоґованих 1.500 рукописів, в) скатал. 30.000 тт. і вв. дублетів, г) нескатальоґованих около 20.000 друків.

Катальоґізаційна робота у б-ці:

У 1932 р. скатальоґовано 9.605 книжок + 210 рукописів + 4824 дублетів; у 1933 р. скатальоґовано 954 кн. + 796 дубл. Разом 10.559 кн. + 210 рукоп. + 5620 дубл. У 1932 р. та в січні і лютім 1933 описано докладно **архів Франка** та приступлено до виготовлення річевого катальоґу б-ки.

Б-ка стоїть в обміні з 299 науковими інституціями. Бібліотечний персонал складався до половини 1932 р. з 7 постійних співробітників, а від 1. VII. 1932 р. з трьох та одного стипендиста. Директором б-ки є п. Ів. Кревецький. Впродовж останніх кількох літ стрічала б-а багато митних та цензурних перепон. Дуже багато друків, висланих до б-ки із закордону, не доручували управі б-ки, зокрема з Америки не перепускали ні одного часопису. Одначе завдяки заходам управи б-ки міністерство внутр. справ згодилося на доручування б-і по одному примірникові тих друків, якщо управа б-и заручить, що ними будуть користуватися лише у наукових цілях і виключно в домівці б-и.

2. Культурно-Історичний Музей НТШ.

За минулий рік упорядковано більшу частину збірок і вписано до катальоґу більше, як 22.000 предметів. Уможливлено приступ до всіх відділів музею тим дослідникам, головно музеольоґам, археольоґам, етноґрафам та мистцям, що часто користуються нашими збірками при наукових та інших працях. Зокрема треба згадати В-во Енциклопедії, яке черпає повними руками з упорядкованого у звітовому часі дуже багатого ілюстраційного відділу, що начисляє вже біля 15.000 фотографій, репродукцій за часописних витинків, головно портретових, топографічних та мистецьких, та найбільшу в краю збірку театральних фотографій.

В останньому часі виділено з ґалерії картин окрему **ґалерію портретів** основників та фундаторів НТШ, його добродіїв і наукових провідників, як також інших діячів на полі науки, літератури та мистецтва.

Директор Музею дістав у звітовому часі офіціяльний дозвіл вести археольоґічні досліди у терені, перевів **розкопки** у Новосілці Костюковій, Почапах, Якторові та Делієві, відкрив при цьому одну незнану у нас досі культуру початку бронзової доби, на підставі музейного матеріялу помістив низку статтей, дав два відчити в музею і взяв офіціяльну **участь у зїзді** членів „Союзу музеїв у Польщі“ у 1931 р. у Цешині та мин. року у Перемишлі. — Тому, що новоосновувані провін. музеї передають своє майно на випадок свого розвязання Музеєві НТШ, інтервеніював директор Музею двічі у воєвідського консерватора в справі відкинення властями статуту музейного товариства у Тернополі та Чорткові

У звітовому часі відбулися в Музею слідуючі вистави:

1) вистава народнього та прикладного мистецтва кооперативи „Українське Народ. Мистецтво“ та пань Кульчицьких, від 1—12. II. 1931;

2) вистава протиалькогольна, від 7—12. II. 1932;

3) вистава технічна з нагоди I. конґресу українських інжинерів, від 15—22. V. 1932;

4) вистава „Асоціяції Незалежних Українських Мистців“, від 5. VI. до 12. VII. 1932;

5) вистава „УФОТО“, від 30. X. до 21. XII. 1932;

6) вистава образів „Т-ва прихильників українського мистецтва“, від 4. XII. 1932 до 22. I. 1933;

7) вистава протиалькогольна, від 17—18. II. 1933.

Директором Культурно-Істор. Музею є д-р Ярослав Пастернак.

3. Природничий Музей Наук. Т-ва ім. Шевченка.

Музей зорганізовано в 1926/27 рр. завдяки заходам Мат. Прир.-Лік. Секції та Фізіографічної Комісії, відкриття відбулося дня 6. червня 1927 р. з нагоди II. зїзду природників та лікарів. Дня 25. травня 1932 р. одержує Музей свій статут та з того часу являється незалежним інститутом НТШ.

Організація: кустос д-р Юрій Полянський та Евген Чайковський.

В 1931 р. віддала Президія НТШ. до вжитку Музеєві три зремонтовані кімнати, що у великій мірі причинилося до впорядкування збірок а тим самим і до зросту Музею.

Покористовуючися новим приміщенням відділено збірки живої природи від мертвої природи, заінстальовано відділ технічно-технольоґічний, а третю кімнату призначено на канцелярію і робітню. Таким чином Природничий Музей під ту пору міститься у семи кімнатах II. пов.

Природничий Музей має свою підручну бібліотеку, а також розпоряджає трьома мікроскопами, одною люпою на стативі та двома малими люпками. Крім того має своє ляобраторійне і полеве приладдя. При Музею основано також відділ ґеольоґічних і топографічних мап.

Наукова та культурна діяльність НТШ. в останньому році немала, якщо взяти під увагу сучасні невідрадні обставини. Крім того необхідно додати, що ця діяльність лише в частині проявляється назверх, бо напр. багато рукописів жде на чергу. Обовязком українського громадянства є підтримати Т-во морально та матеріяльно і дати йому змогу творити нові високі наукові варстати та допомагати новим аспірантам науки зпосеред молодої ґенерації.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Крізь Бойтен переїхало з Німеччини до Польщі у місяці березні 900 жидів, польських громадян і 400 німецьких громадян.

— Оборони чотирьох англійських інжинірів, арештованих у Москві, піднявся льондонський адвокат Гейте, що знає російську мову.

— Президентом Лотви вибраний знову Альберт Квієзіс.

— Китайські пірати, які схопили 4-х англійських старшин, повідомили, що розстріляють їх, коли в означеному речинці не дістануть окупу і скорострілів із муніцією.

— День 1. травня святкуватимуть у Німеччині як „День німецької праці“.

— Один із літаків експедиції Годсона, що перелетів над Еверестом, мусів осісти біля Дінапуру. Його два летуни легко ранені.

Не відчувати цього траґізму може тільки поверховний глядач і незрілий молодець, що не вмів ще глядіти життю глибоко у вічі. Почути на оцій виставці бедушний реґіт ґрупи молоді, що вїби то займається письменством і публіцистикою, було чи не найтяжчим і дійсно траґічним ударом для того, хто цю виставку показав і для усіх тих, хто її щиро привитав. Але нехай це буде непорозумінням, що кане в море забуття. Так само може бути непорозумінням заввага про прості соснові листви, як обрамлення образів, що прийшли з Парижа без рам. (Мито за 100 кільо рам 750 зол.!) Впорядчик вистави пішов тут за зразком навіть дуже визначних мистців, що виставляють у найвибагливіших сальонах Парижа. Сира простота рами заступає дуже часто найкращий контур доброї композиції..- а лихому мальовилові і подвійна золота рама не поможе! Тільки щирістю і простотою свого мистецького переживання і задуму та прочуття сюжету мистці цієї виставки приковують нашу увагу до своїх творів.

Тимто впорядчик вистави запрошує решту гостей на мистецький бенкет. І хто прийде на самому останку виставки, цей певно знайде в ній стільки насолоди, скільки мав на ній кожний вчасніший гість. Правда — в тяжку хвилину нашого культурно-національного життя скликає музей своїх гостей на мистецький бенкет. Ми війшли в крутіж тяжкої духової кризи. Одначе, коли довкруги нас стільки дрібничкової завісти й злоби — прийдім і погляньмо на радість щасливих вибранців, що вміли лишитись собою. Нехай вид зібраних творів наповнить наші душі вірою в пречкрасне майбутнє українського мистецтва, що ось-ось вирине на ширшому овиді міжнародного мистецького життя і введе нас усіх у новий світ повного розуміння усіх виявів духової творчости.

З життя українських товариств.

XI. Звичайні Загальні Збори УКТОДІ.

XI. Звичайні Загальні Збори Українського Товариства Допомоги Інвалідам у Львові відбулися в суботу, дня 1. квітня 1933 р. в льокалі Товариства „Українська Бесіда“. Зборами проводив голова Т-ва д-р І. Ґижа при вимково цього року скупому числі присутніх членів.

Цими зборами УКТОДІ замкнуло 10 літ діяльности, як самостійне Товариство, після розвязання Укр. Горожанського Комітету у 1922 р. З тої нагоди стверджено, що за 10 літ зложила українська суспільність на допомогу українським інвалідам амер. долярів 138·920·—, а саме: Америка і Канада на ренти інвалідам 53.310 дол., Америка і Канада на Фонд Дому Укр. Інвалідів 33.551 дол., Край у 1922—1932 рр. 52.058 дол. Касові впли符 Товариства за 1932 р. були:

Жертви	77.274·78 зол.
Членські вкл.	8.106.09 „
Дохід з шапкарні	320.32 „
Дохід з реальностей	4.019.84 „
Відсотки	14.807.68 „
Разом	104.528.71 зол.

Видатки Товариства:

Ренти і підмоги	88.367.92 зол.
Дім Інвалідів (удерж.)	14.784.65 „
Протези	5.209.42 „
Лікування	2.030.91 „
Адміністрація	19.652.14 „
Страта на шев. робітні	1.104.86 „
Страта крав. робітні	3.447.66 „
Амортизація інвент.	936.28 „
Амортизація недвиж.	5.583.11 „
Сума витрат	136.116.95 зол.

Видатки, звязані з діяльністю Товариства були у звітовому році на 31.588 зол. більші від приходів і цю ріжницю покрито з майна Т-ва. У порівнанні з впливами за попередній рік зменшилися в 1932 р. жертви на 44.591 зол., чл. вкл. за 1.414 зол., а кравецька і шевська робітня принесли страти на 4·552 зол. Ведено їх до кінця 1932 р. тільки тому, щоби робітникам-інвалідам дати працю. Від січня 1933 р. ведуть укр. інваліди обі робітні у власному заряді.

За гроші у висоті 33. 550 дол., зложені укр. еміґрацією з Америки й Канади на Фонд Дому Укр. Інвалідів, закупило УКТОДІ у звітовому році чиншовий дім при вул. Потоцького ч. 48. Кошти купна дому й адаптації винесли 247.296 зол. Остало ще з того фонду до диспозиції Товариства на евент. надбудову III-го поверху 5.728 дол., які ульоковано в цілости в нерухомостях Товариства. У дискусії виявилося, що за провінції кружляють злобні вістки, наче би Товариство переплатило дім понад його дійсну вартість. На зборах стверджено з актів Товариства, що дім куплено на основі фах. оцінки інж. Олександра Пежанського зі Львова. Згідно з його оцінкою технічна вартість дому була 310.000 зол. (34.700 ам. долярів), а чиншова вартість 270.000 зол. (понад 30.000 дол.), тоді, коли ціна купна обєкту винесла 26.500 дол. При виплачених з днем 1. І. 1933 р. і знижених вже після купна дому чиншах, рентується дім на 5.7 відс., отже краще, як колиб капітал був ульокований на відсотки в банках.

У веденні важкої і відповідальної праці були помічними Товариству його 16 філій (Борщів, Зуськ, Галич, Золочів, Калуш, Коломия, Копичинці, Перемишль, Самбір, Сокаль, Станиславів, Теребовля, Тернопіль, Турка н. Стр., Чортків і Яворів), з котрих Коломия, Перемишль, Станиславів і Турка н. Стр. брали участь у зборах. У деяких повітах виручували філію УКТОДІ філії „Просвіти“, „Союзу Українок“, а навіть фізичні особи.

Прикро вражала присутніх інформація, що за 3.223 звичайних членів Товариства залягає з вкладками за 1932 р. 981 осіб, та що з причини невирівнання вкладки за 1931 р. 125 членів викреслено з реєстру. Крім звичайних членів нараховує УКТОДІ ще 216 членів добродіїв. У тому числі є 133 амер. і канад. установ і 22 приватних тамошніх осіб, які на ціли УКТОДІ зложили одноразово 100 або й більше долярів.

Найбільше пристрасна була дискусія про становище інвалідів УГА до закону, який обіцює державні ренти (нижчі ніж іншим воєнним інвалідам) незначній частині наших інвалідів. У цій справі Загальні Збори приняли слідуюче внесення:

Тому, що державний закон про забезпечення інвалідів не полагоджує справи забезпечення наших інвалідів справедливо взагалі, Українське Товариство Допомоги Інвалідам взиває громадянство, щоби мимо теперішньої кризи по змозі скріпило ряди членів УКТОДІ та збільшувало свою жертвенність у користь українських інвалідів.

На внесення Контрольної Комісії уділено абсолюторію Головній Раді за діяльність у 1932 р. Головою Т-ва вибрано поновно д-ра І. Ґижу. Склад Головної Ради УКТОДІ після вибору уступаючих чотирьох членів слідуючий: М. Брилинський, С. Волошиновський, інж. А. Мельник, І. Лапунька (вибрані на 1933 р.), д-р Я. Олексишин, д-р К. Паньківський, д-р П. Деркач, Д. Паліїв, о. Я. Чемеринський, М. Галібей, д-р В. Щуровський, В. Сенчишин. Заступники членів Ради: інж. М. Хроновят, А. Гаївський, д-р І. Веґера і мґр. Ст. Навроцький. До Контрольної Комісії вибрано: М. Ґебуса, М. Кохана і П. Пасіку та як заступників І. Фостаковського й мґр. М. Жирака.

Загальні Збори прийняли внесення зложити подяку Українському Громадянству за дбайливе відношення до українських інвалідів та жертвенність на допомогу інвалідам без огляду на прикре матеріяльне положення, в якому само часто находилося. Зокрема рішили Заг. Збори зложити подяку українським лікарям за безкорисне лікування наших інвалідів у мин. адміністраційному році та всім органам української національної преси за пропаґування ідеї забезпечення укр. інвалідів.

Що чувати в Німеччині.

РОЗЕНБЕРҐ ПРО СВІЙ УРЯД.

БЕРЛІН, 4. IV. ПАТ. Шеф уряду для справ закордонної політики нац.-соціялістичної партії Альфред Розенберґ зложив заяву, в якій схарактеризував значіння того нового уряду. Між іншим він сказав: Німеччину відвідують тепер ріжні заінтересовані особи, приїжджаючи зі всіх сторін світа. Треба, щоби ті люди зверталися перш усього до властивої нац.-соціялістичної централі. Дальшим завданням уряду слідкувати за закордонними подіями й поглиблювати знання про діяльність поодиноких осіб. Завданням того нового уряду буде теж розробляти проблєму східних територій та наддунайських країв, проблєму рівноуправнення Німеччини і втягнути до праці молодих людей, що колись можуть бути покликані до співділання у творенні долі Німеччини на міжнародньому терені.

ШТАЛЬГЕЛЬМ У ЗГОДІ З ГІТЛЄРІВЦЯМИ.

БЕРЛІН, 4. IV. ПАТ. Останнє засідання головної управи Штальгельму стояло під знаком спроби завязати тісні товариські взаємини між військовими організаціями національного напряму, себто між Штальгельмом і штурмовими та штафетовими відділами. Стверджено при тім, що льокальні непорозуміння не можуть ослабити співпраці тих організацій, які повинні зберегти свою незалежність.

ОБЛАВА НА ЖИДІВ.

БЕРЛІН, 4. IV. ПАТ. У вівторок поліція перевела велику облаву у жидівській дільниці, яку окружило 400 поліцистів при допомозі 100 членів помічної поліції. Вони леґітимували публику, що виходила із синаґоги, й 30 осіб, що не могли вилеґітимуатися відставили до вязниці. Одночасно переведено в багатьох домах ревізії.

ВБИЛИ БАВАРСЬКОГО ЖУРНАЛІСТА.

ВІДЕНЬ, 4. IV. В місцевости Гольцгавзен на австрійсько-баварській границі вбили мінхенського журналіста д-ра Пеля. Вбили його чотири людці, що приїхали самоходом з Баварії до Австрії. Віденська преса здогадується, що вбивства доконано на основі присуду каптурового присуду. Пель пробував у Гольцгавзені кілька днів. Вчора вечором зявилося в нього чотирьох людей і приказали йому вертатись до Мінхену, обіцюючи, що зате будуть випущені з вязниці його жінка та донька. Д-р Пель згодився, але під умовиною, що буде їхати залізницею. Після короткої суперечки напасники дали до нього кілька стрілів, кладучи його на місці трупом та ранячи готелевого кельнера. Душогуби втікли опісля автом до Німеччини, не придержувані граничною сторожею.

ГОСТРА ВІДПОВІДЬ БІЛЬШОВИКАМ.

БЕРЛІН, 4. IV. ПАТ. Представництво Радянщини інтервеніювало в справі ревізії в радянських торговельних представництвах в Німеччині. У відповіді на те з німецького боку заявляють, як повідомляє бюро Конті, що Німеччина не стерпить ніякої інтервенції у свої внутрішні справи. Преса зазначує, що боротьба з комунізмом в Німеччині не має нічого спільного із взаєминами з Радянщиною.

БІЛЬШОВИКИ ПРОТЕСТУЮТЬ.

МОСКВА, 5. IV. ПАТ. Преса повідомляє, що амбасадор СРСР в Берліні Хінчук відвідав німецького міністра закордонних справ Нойрата і передав йому від радянського уряду протест, який зложив Літвінов на руки німецького амбасадора в Москві Дірксена. Зі свого боку амбасадор Хінчук повторив протест свого уряду проти нарушення інтересів Радянщини німецькими ревізіями в радянських торговельних підприємствах у Гамбурзі і Ляйпціґу та арештуваннями і нелюдяним трактуванням радянських горожан. Мін. Нойрат обіцяв справу розглянути.

АРЕШТУВАННЯ ДВОХ АНҐЛІЙСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ.

В Берліні арештовано анґлійського журналіста Кечпуля під замітом поширювання фальшивих вістей. В його мешканні переведено ревізію. Крім того арештовано анґлійського журналіста Фрейзера. Анґлійська преса счинила з того приводу великий шум. Льондонські політичні кола обурені особливо арештуванням Кечпуля, що як секретар міжнародньої орґанізації квакрів розвинув був живу акцію за миром. В палаті громад питалися вже про долю арештованих, а представник уряду заявив, що британському амбасадорові в Берліні поручено інтервеніювати у німецької влади.

БЕРЛІН, 5. IV. ПАТ. Наслідком інтервенції британської амбасади в Берліні арештованого вчора анґлійського журналіста Кечпуля випустили на волю.

СТАТИСТИКА ВИЗНАЧНИХ ЖИДІВ У НІМЕЧЧИНІ.

Статистику жидів у Німеччині подав „Манчестер Ґардіен“, який з усіх великих анґлійських часописів виступає гостро проти переслідувань жидів у Німеччині. Часопис є теж принципіяльно противний гітлєрівській ідеольоґії та режімові. Статистика хоче доказати, що в післявоєнній Німеччині жиди головно поширювали марксизм і тому є головними винуватцями тяжкого матеріяльного і морального положення, в якому опинився німецький нарід через соціялізм і невпинну аґітацію комунізму.

Статистика подає лише головних представників жидів, які як представники комунізму або соціялізму були на важних становищах державної адміністрації німецької держави та поодиноких союзних країн. Після світової війни важні становища у закордонному міністерстві в Берліні займали: Газе та Кавтський, в м-стві справедливости Герцфельд і Коген, у м-стві фінансів Шіфер і Бернштайн, у м-стві внутрішніх справ Прайс, Фройнд і Левальд. У пруському уряді: в м-стві справедливости Розенфельд, у м-стві фінансів: Сімон, у м-стві внутрішніх справ Гірш,

у м-стві хліборобства Бравн, у м-стві освіти Ґерлях, у відділі преси Райс. Предсідником берлінської поліції був польський жид Ґжесінський, його заступник теж жид Вайс. Між членами мирової німецької конференції у Версалі були такі жиди: Варбурґ, Васерман, Мендельзон, Брентано, Бернштайн, Ратенав, Мертон, Дойтш, фон Штравс і Опенгаймер. Жид Курт Айзнер перевів комуністичну революцію в Мінхені та був предсідником комуністичної влади. Далі той часопис звертає увагу на ролю Рози Люксембурґ, Бернштайна, Мізама й інших жидів у 1918 р. і їх обвинувачує як головних винуватців крівавих революційних днів після війни. Окремо звертає увагу, що інфляцію вів міністр фінансів Гільфердінґ, також жид. Твердить, що переслідування німецьких горожан у 1918 р. в Баварії, Саксонії та Надренії були багато жахливіші, ніж теперішні переслідування жидів. Переслідування переводили комуністи, яких провідниками були переважно жиди.

На доказ, що жиди були дійсно провідниками марксизму, наводить часопис те, що в рр. 1928—30 на 39 соц.-демократичних провідників у райхстаґу 38 було жидів. У 19 парляментарних комісіях жиди займали провідні становища.

Вклад жидів у німецьку культуру — твердить „Манч. Ґардієн" — був неґативний, бо впливав декадентно на німецьку культуру. Про найвизначніших жидівських письменників сказано там, що вони не мають тієї вартости, яку їм приписує закордон, а здобули її лише завдяки знаменито зорґанізованій пропаґанді жидівських накладень. У Німеччині Еміля Людвіґа вважають лише способним дилетантом, а Стефан Цвайґ не є представником німецького духа.

ЖИДІВСЬКИЙ СПОРТОВИЙ СОЮЗ ПОКИНУВ НІМЕЧЧИНУ.

ПАТ повідомляє, що екзекутива всесвітнього союзу „Макабі", яка мала осідок у Берліні, перенеслася до Льондону.

Катастрофа повітреплавів.

Гибіль „Акрону".

Появився перший урядовий звіт про катастрофу кермовика „Акрон", надісланий шляхом радія поручником Вілеєм, що був одним з керманичів бальону. На основі того звіту бальон дістався вночі в полосу бурі з блискавицями. Вихор кидав ним на всі боки. Залога почала викидати баляст а тимчасом бальоном кинуло об воду. Удар був такий сильний, що зломилася керма і швидко бальон занурився задом у розбурхані филі. При світлі блискавиці видко було людей із залоги, що пробували плавати. Всі кабіни бальону наповнилися відразу водою. Капітана, який довший час удержувався на поверхні моря, врятував з чотирма моряками німецький корабель „Фебус". Ніщо не вказує на те, що в бальон ударив грім. Катастрофи не спричинила теж експльозія, ані вогонь. Жертвою катастрофи стало 74 особи.

НЮ ЙОРК, 5. IV. ПАТ. Сьогодні виїхали нові кораблі шукати за останками кермовика „Акрон". Знаний метеорольоґ Кімбаль висловив думку, що „Акрон" став жертвою прямових повітряних течій, які ушкодили металевий кістяк бальону і приневолили його опуститися на воду. Провідник аеродинамічної лябораторії думає, що „Акрон" попав у сильні повітряні вири, викликані зустрічею двох бурей.

Гибіль другого бальону.

БІЧ ГЕВ, 5. IV. ПАТ. Кермовий бальон американської воєнної фльоти „Й. 3." впав у море у віддалі одної милі від побережа. В ґондолі находилося 7 членів залоги, з яких два, між ними й капітан, згинули. Інших пятьох уратовано.

ВАШИНҐТОН, 5. IV. ПАТ. Провідник комісії для справ маринарки в палаті репрезентантів, одержавши вістки про катастрофи, в яких згинули кермові бальони „Акрон" і „Й. 3.", заявив, що Злучені Держави не будуть більше будувати кермовиків.

Французький кермовик знищений.

ПАРИЖ, 5. IV. ПАТ. Французький кермовик „Е IX.", що вилетів у вівторок з Рошефорту вздовж побережа до Льоріян, став жертвою катастрофи. По дорозі заскочила його буря, наслідком чого мусів спуститися біля Ґеранд. Удар об землю був такий сильний, що бальон розломився на двоє.

СХ. ҐРЕНЛЯНДІЮ ПРИЗНАЛИ ДАНІЇ.

ГАГА, 5. 4. ПАТ. Після розглянення данськонорвеського спору за Сх. Ґренляндію постійний трибунал міжнародньої справедливости заявився у користь Данії 12 голосами, проти двох. Трибунал ствердив, що окупація території Ґренляндії Норвеґією була безправна.

МЕКДОНАЛЬД ІДЕ ДО ВАШИНҐТОНУ.

ЛЬОНДОН, 5. 4. ПАТ. У звязку з вістками, що Мекдональд поїде до Вашинґтону, коли дістане запрошення, Райтер повідомляє, що в найближчому часі треба сподіватися вісток, що президент Рузвелт вишле запрошення до Мекдональда. Тоді Мекдональд вихіснував би Великодні парляментарні ферії від 13. до 25. квітня, щоби поїхати до Вашинґтону на короткий побут.

БЕЛЬҐІЙСЬКІ ЖИДИ ПРОТИ НІМЕЧЧИНИ.

БРЮСЕЛЯ, 5. 4. ПАТ. Протинімецька акція бельґійських жидів кріпшає. В Антверпії, де жидів дуже багато, власники кін з причини бойкоту німецьких фільм потерпіли великі втрати. В жидівській дільниці замітні були акти терору супроти жидівських купців, які не зважаючи на виразні ухвали та приречення, вдержували й далі купецькі звязки з німцями. В кількох випадках побили навіть тих, що не приступили до бойкоту. В усіх більших бельґійських містах були великі протестаційні збори проти переслідування жидів у Німеччині.

БРЮСЕЛЯ, 5. 4. ПАТ. Протинімецька пропаґанда, яка йде від кількох тижнів у бельґійській пресі, останніми днями ще скріпилася. Комунікатів німецького посольства, що протестують проти тієї акції, часописи не поміщують, або додають до них такі коментарі, що воно має протилежний успіх.

Бельґійська преса згадуючи про переслідування жидів у Німеччині, зазначує, що на 33 нагороди Нобля признані Німеччині, 12 із них належить до німецьких жидів.

—o—

НОВИНКИ

— **Філія Союзу Українок у Львові** повідомляє про Ширші Сходини в дні 7. квітня ц. р. (пятниця), год. 6. попол. в домівці С. У., Підвалля 7/І. На порядку нарад: Звіт із поїздки п. пос. М. Рудницької на Конференцію Міжнародного Союзу для горожанських і політичних прав жінки, в Марсей. Приявність членів обовязкова! Гостям раді! 1686 1-2

— **Служба Божа в радіо.** В пятницю 7. ц. м. у день Благовіщення ПДМ. буде передана через львівське радіо співана Служба Божа разом з вечірнею з Волоської церкви у Львові, год. 9.45—11.45 рано. Цю Службу Божу склав о. Осип Кишакевич на народньо-церковних мотивах (недавно вона вийшла окремим друком); її вперше подаватимуть крізь радіо. Співатиме хор Волоської церкви під управою проф. Орленка-Прокоповича.

— **Смерть епископа.** В Перемишлі помер після короткої недуги місцевий польський епископ Антоль Новак у 71. році життя. Перед пяти днями він занедужав на запалення легенів.

— **Хто виграв на льотерії?** В 25-тім дні тягнення Клясової Льотерії впали виграні на такі числа: 100.000 зол. на ч. 40047; 75.000 зол. на ч. 53208*; 20.000 зол. на ч. 66700; 15.000 зол. на ч. 78673, 78983, 12928*; 10.000 зол. на ч. 115103; 5.000 зол. на ч. 78287, 127622, 136519; 2.000 зол. на ч. 9362, 51502, 52721, 64691, 104143, 139956, 146511; 1.000 зол. на ч. 1193, 8810, 11958, 16530, 18583, 27839, 29371, 45241, 45282, 48054, 54644, 56486, 61683*, 66902, 68468, 68893*, 71416, 73514*, 77375*, 79344, 83702*, 93018, 95396, 97986, 100719, 1001444*, 101449, 107423, 116073, 123983*, 129652, 130124*, 134163*, 141683*, 146882. На числа, означені звіздками, впали крім виграних премії.

— **Кого арештовано?** На чехословацькій границі біля Нового Санча поліція арештувала трьох людей, що перейшли на польський бік. Як повідомляє „Век Нови", поліція в Н. Санчи мала ствердити, що це учасники нападу на почтовий амбулянс коло Бірчі під Перемишлем. Одного з них Василя Цебеняка засуджено недавно, а за іншими розіслано стежні листи.

— **Зловживання на університеті.** У квестурі варшавського університету викрито грошеві зловживання, яких допускався урядовець подавчого протоколу Ґриголевіч. Як досі обчислила контроля, Ґриголевіч спроневірив 27.000 зол. при маніпуляціях грошевими переказами. Справою занялася прокураторія, що наказала арештувати дефраўданта.

— **Самогубство вбивника.** З Перегінська пов. Долина повідомляють, що на границі громад Рисняти і Слобода Рівнянська найшли на дереві якогось висільника. Показалося, що це труп Василя Кулика, який убив попереднього дня свою братову Юстину. Доконавши того вбивства, Кулик утік і [illegible]

— **Родинна траґедія.** В Тучапах пов. Городок Яг. прийшло до сварки між Мих. Буфманом і Мих. Кушніром, чоловіком його пасербиці. Від сварки прийшло до бійки, в часі якої Кушнір пробив Буфмана ножем, а Буфман порубав Кушніра сокирою. Незабаром тяжко ранений Буфман умер. Кушніра арештовано.

— **Більшовики вертаються до латини.** Державна наукова рада виладила проект дальших реформ навчання в середніх і вищих школах, що є новим етапом повороту до передреволюційних метод. На університетах уводиться назад поділ на чотири факультети, замісць на 12 виділів. Буде теж привернена наука латинської мови в середніх школах. Проект мотивує це трудноіцами в опануванні наукової термінольоґії радянською молодю, що не вчиться латини.

— **Музей Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові** (вул. Чарнецького 24) мав у місяці березні 87 катальоґових чисел приросту до ч. 23680 включно. В поодиноких відділах прибуло предметів: археольоґія 6, побутова старина 1, етноґрафія 57, видівки 38, альбом репродукцій 1, фотоґрафії 178, монети 112, банкноти 76, фотокліші 15. Жертводавцями були: д-р Барвінський Б., пос. Волинець С., д-р Ганицький С., інж. Ермолаїв М., проф. Лошнів О., Мохнюк А., ред. Нової Хати, д-р Паньчишин М., д-р Парфанович С., м. Парилле ЧСВВ., д-р Полянський Ю., Прокопишин, Снилик Е., ред. Струтинський М. арт. Труш І., Тарнавський В., радн. Чачковський Л., Шкарпович С., Янушевич Л. Управа Музею складає всім щиру подяку. Відвідувачів було 15. — **Управа Музею НТШ.**

—o—

З театру.

Великий Міський Театр: „Дівочі обіти", комедія Фредра.

Стара, відновлена на сцені комедія звичайно подібна трохи до старої панни, якій забаглось прийти на баль: рідше можна сміятися з її веселости, зате частіше з її дивоглядности. Не диво, столітня комедія А. Фредра „Дівочі обіти" виставлена з нагоди 100-ліття її першої вистави (в знаменитій обсаді) приємно розчарувала глядачів своєю внутрішньою молодістю, хоч і в столітнім тілі. Психольоґічна тема „Дівочих обітів", як кожна вічна тема взаємин між двома полами, актуальна у драматичнім письменстві ще й нині і недавно дуже сміло використана у комедії Марселя Ашара „Дивні коханці", яку ми бачили у театрі Ріжнородностей. Сумніваємося, чи на перших виставах „Дівочих обітів" глядачі сміялися з її гумору і сатири щиріше, як учора після 100 літ.

В. С.

—o—

Дописи.

СТРИЙ.

Філія „Просвіти" відбула свої загальні збори під проводом адвоката д-ра Калуського, при чому місцеве громадянство не дуже ними зацікавилося. Хоч у виказі членів фіґурує 314 назвищ, то переважаюча частина зборів складалася з відпоручників читалень. В 1932 р. прибули три нові читальні. Загальна їх сума 51 із 7.206 індивідуальними членами. Нема ще читалень у 4 селах. Рух у читальнях був досить значний. Рефератів було 308 при помочі гуртка студентів вищих шкіл. Театральних вистав було 120, концертів 32, забав 28. По ухваленні абсолюторії збори вибрали новий виділ знову з д-ром Калуським на чолі.

Збори „Стрийського Бояна" відбулися у приявности приблизно 40 осіб. Фінансовий стан Т-ва представляється досить корисно. Крім кінцевої готівки 20.15 зол. товариство є ще власником фортепяну і доволі доброї бібліотеки, зложеної із 435 творів. Мистецька сторона „Стрийського Бояна" лишає ще дуже багато до побажання, чого доказом є участь хору Т-ва лише в однім з концертів, а саме в концерті у честь Мазепи. Другий концерт є в підготовці. Головою на цей рік вибрано д-ра Лиська Зиновія, директора філії Музичного Інституту ім. Лисенка.

ОТИНІЙЩИНА.

Поминки в честь заслуженого селянина у Вороні. Дня 25. II. ц. р. відбулося у Вороні біля Отинії свято для вшанування памяти тамошнього просвітянина **Гриця Ганища**, що, вмираючи, полишив запис на місцеву читальню. [illegible] перший у молодій філіяльній окрузі. У [illegible] участь делегати всіх читалень району,

зокрема делегат Матірнього Т-ва п. Гафткович і делегати філії. На першу частину свята зложилася панахида в церкві, у якій крім місцевого пароха взяв уччсть також о. Геврич, парох з Хлібичина Лісного. На другу частину свята, що відбулася в читальні, зложилися промови: п. Гафтковича від Матірнього Т-ва, д-ра Дрогомирецького від філії, Петра Савчина, Юрка Ціпуха й ін. від доокілличних читалень та Швалюка від Пов. Союзу Кооператив у Станиславові, добірні і добре виведені хорові точки під проводом п. Дуди Матія, з доброю дикцією віддана деклямація (уривок з „Мойсея“) п. Дуди і деклямація проф. Гарасимюка, врешті відслонення портрету покійного Гриця Ганиша головою філії д-ром Дрогомирецьким і віддання його під опіку читальні. Свято це закінчилося відспіванням національного гимну. Ціле свято пройшло надзвичайно святочно серед присутніх місцевих громадян та делегатів доокілличних читалень полишило незатертий будуючий спомин.

Концерт у Струпкові. У Струпкові, який ще донедавна не проявляв зрозуміння ваги культурно-освітньої праці, слідно тепер великий поступ. Новообраний виділ читальні занявся реорганізацією аматорського гуртка і хору, а у висліді був Шевченківський концерт, який відсвятковано урочисто 19. II. Концерт пройшов зі значним матеріяльним і моральним успіхом та започаткував цикль Шевченківських свят у цілому районі. Коли праця піде в тому самому темпі дальше, то Струпків може вибитися на одно з перших місць у районі.

Нові культурно-освітні станиці в районі. Філіяльна округа в Отинії побільшилася двома новозаснованими читальнями у **Красилівці і в Отинії-Загреблею.** Зацікавлення читальників значне, вже найближчий час викаже, наскільки життєздатности й організаційного хисту викажуть ці наймолодші наші культурно-освітні клітини. Небавком долучиться до них ще й третя станиця в **Сідлисках (Бретгайм),** де дня 13. III. була анкета і де вирішено заснувати читальню, по думці нового закону про товариства.

СПОРТ.

УКРАЇНА — ПОГОНЬ (СТРИЙ)

Важні ці змагання за мистецтво А-кляси між цими дружинами відбудуться в неділю 9. ц. м. в год. 11-ій передполуднем на грищі Чорних. Досі грали обі дружини за мистецтво 10 разів. Україна виграла 4 рази, Погонь 4 рази, 2 змагання невирішені. Відношення воріт 27:22 для України. Цікавий факт, що Україна не програла жадних змагань у Львові, Погонь у Стрию. Отже, як бачимо зі статистики, Україна повинна добути в неділю перші два пункти.

С. К. „РУСЬ“ — У. Т. К. УЖГОРОД 6:0 (2:0).

Ті змагання, розіграні в неділю на грищі „Руси“, як і перемога з попередньої неділі над М. Ш. Е. в Мукачеві, виявили, що С. К. „Русь“ в Ужгороді є найкращою дружиною на Закарпатті. Ґолі для „Руси“ стріляли: Кобзяр (2), Шандор (3), Криж (1). Найліпші на грищі Кобзяр, Ковач і Суковський. Криж і Шандор грали надто егоїстично. Суддя п. Петюра.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

РІДНА ШКОЛА, ілюстрований часопис для всіх. Львів, квітень 1933. Ч. 7. Р. II. Зміст: Лев Ясінчук: Українська еміграція і ми; А. Нивинський: Дві букви; Кудиківський: Учителька катує дітей; С. Підкарпатський: Підкарп. Україна в боротьбі за національне обличча; К. П.: Вакаційні оселі; М. С.: Як прийшло до бойкоту російської школи в Конгресівці; І. К.: Шкільні традиції Володимира Великого; І. Костюк: Протиалькогольне виховання укр. молоді; Д-р В. Левицький: Наука рідної мови на основі нових дослідів; З життя Рідної Школи; Правна порада; Бібліографія; Ріжні вісти; Ілюстрації.

УТГІ, журнал шкільного листування; позаочне навчання українського технично-господарського інституту заочного навчання при УГА. Ч. 12. Подебради, березень 1933.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, популярно-науковий місячник Т-ва „Просвіти“. Львів, квітень 1933. Рік VI. ч. 4. Зміст: Ф. К.: Культ яйця; Великодні покутники; Марнотратний володар; Ол. Цинкаловський: Данилова память на Волині; Перегони в старовину; І. Крипякевич: Українське життя в княжих часах; В. С.: Бардіїв; М. А.: 70-ліття смерти провідника галицьких українців; І. А.: Як виглядали гетьманські будинки; Ф. Коковський: Пільга при судових екзекуціях; М. Таоридло: Використовуймо водні неужитки; М. Г.: Дещо про сир; Ю. Полянський: Чи будемо поправляти підсоння; Шишкар ялиновий; Е. Жарський: Птиця-термометер; Бактерії зпоза світа; Електрика в овочах; Ю. Крохмалюк: Динаміт; В. Кивелюк: Вистава килимів Збаражчини; Вік всесвіту; Негоріюче дерево; Сімські звичаї; Я. Береза: Борці без імени; Фризівка; Історія „Просвіти“; Освіта й виховання; Бібліотечний порадник ч. 4.

НОВА ХАТА, журнал для плекання домашньої культури. Рік IX. Ч. 4. Львів, квітень 1933. Зміст: Марійка Г.: Харита Кононенко; Жіноче народне вбрання на Полтавщині; А. Курдидик: Ой, ті свята; Л. Б.: Млада Липовецька; І. Б.: За шкляним віконцем; Славко: Як розійтись з дівчиною; Коко: Зміна сезону; С.: Радість господині; О. П.: Як прати завіски?; Описи моделів; Бібліографія; Мішель Даве: Лямпочка на східцях.

ВІСТНИК, місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. Річник І. кн. 4. Квітень 1933. Зміст: Н. Лівицька: Під килимом; Під згуки псальму; Е. Маланюк: З циклю Беатриче і Кармен; О. Ольжич: Ґеольогія, археольогія, антропольогія; Б. Антонич: Гострим ножем; Кидпир: Три ґенерації; Л. Мосендз: Зaсіа; А. Ворон: Гуцульська помста; Дж. Ґолсворси: Людина, що дотримувала форми; Ст. Смаль-Стоцький: Немолів (спомини); І. Федорович-Малицька: Bienalle (мистецька вистава у Венеції); М. Андрусяк: З найновішої літератури про Мазепу; П. Королів-Старий: Тобілевич-Садовський; Ю. Романчук: Лист до Редакції; М. Л.: З пресового фільму; Бібліографія.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 6. квітня год. 7.30 веч. „Мадам Батерфляй“ (Тамакі Міюра).

Пятниця, 6. квітня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор“.

Субота, 8. квітня год. 7.30 веч. „Викрадення зі Сераю“ оп. Доніцетія (премієра).

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 6. квітня год. 7.30 веч. „Михася та її мати“.

Пятниця, 7. квітня год. 7.30 веч. „Михася та її мати“.

Субота, 8. квітня год. 7.30 веч. „Михася та її мати“.

Кіна.

АДРІЯ: „Вулиця осуджених душ“.
АПОЛЬО: „Всім вільно кохати“.
АТЛЯНТИК: „10-ий любко“ (Анні Ондра).
КАСІНО: „Маска д-ра Фу Манчу“ (Борис Карлов).
КОЛІСЕЙ: „Кохання серед снігу“, ревія „Румба покріпляє“.
КОПЕРНИК: „Мумія“.
МАРУСЕНЬКА: „Мумія“.
МІРАЖ: „Доктор Джекиль і містер Гайд“.
ОАЗА: Нечинне.
ПАЛЯС: „Студент-прошак“.
ПАН: „Райський птах“ і ревія.
ПАСАЖ: „Кохання злочинця“ та „Фліп Флап у чужинній леґії“.
ПРОМІНЬ: „Король Парижа“, „Веселий вдовець“.
СТИЛЕВЕ: „Жінка на одну ніч“.
УТІХА: „Гегенна жінки“ й ревія.
ХИМЕРА: „Бльонд Венус“ (Марлена Дітріх).

Закордонне радіо.

Четвер, 6. квітня 1933.

Братислава (279,3) 12.30 Концерт, 18.25 Спів, 19.25 Дві скрипки. **Копенгаген** (281,2) 20.00 „Вільгельм Тель“ оп. Россінія, **Мілано** (331,4) 21.00 „Міньон“ оп. Томаса. **Брно** (341,7) 19.25 Нар. музика, **Рим** (441,2) 20.45 Симф. концерт, **Прага** (488,6) 20.00 „Одруження“ ком. Гоголя, **Брюселя** (509,3) 17.00 Шуберт, **Відень** (518,1) 15.45 Музика для дітей, 16.50 Капеля. **Будапешт** (550,5) Військ. орхестра, 12.05 Солісти, 19.30 Трансм. з Опери: Ельслер Фанчі та Кобзяр із Кремони. **Харків** (937,5) 9.00 Трубна орхестра, 13.50, 15.10, 20.00 Концерт, 18.10 Скрипка, 19.00 Літер. авдиція.

Пятниця, 7. квітня 1933.

Мор. Острава (263,8) 12.30, 20.00 Концерт, **Барі** (269,4) 20.30 Оп. музика, **Мілано** (331,4) 21.00 Концерт, **Лайпціг** (389,6) 20.00 „Княжна чардаша“ оп. Кальмана, **Білгород** (429,7) 15.30 Нар. музика (гармонія), **Рим** (441,2) 20.45, 22.00 Концерт, 21.30 „Кароліна“ ком. Ференца Герцеґа, **Лянгенберґ** (472,4) 20.00 Вес. вечір, **Брюселя** (509,3) 18.45 Моцарт, **Мінхен** (532,9) 16.00 Спів у супроводі лютні, 19.25 Вес. авдиція, **Будапешт** (550,5) Військ. орхестра, **Харків** (937,5) 9.00 Гумор, сатира, 10.00 Концерт для дітей, 13.50 Солісти, 15.10 Етногр. концерт, 17.40 Мист. авдиція, 18.30 Концерт, 19.00 Симф. концерт із Української Фільгармонії.

Львівське радіо.

Четвер, 6. квітня 1933.

12.10, 15.30, 16.15, 17.00 Ґрамофон, 12.35 Шк. концерт, 15.25 Збіжева біржа, 16.00 Спортові враження з Праги та Німеччини, 16.20 Лекція фр. мови, 16.40 Тайна „Залізної маски“, 17.40 Відчит, 18.00 Для матуристів: „Історія“, 18.25 Легка музика, 19.00 Літер. фейлетон, 19.10 „Візія Мадонни“, 20.00 Квартет, 20.45 Орхестра, 21.30 „Бурмістрівна Ґризельда“ авд., 22.20 „Враження з Польщі“ промова в англ. мові Вернон-Бартелета, 22.35 „Нюйорк і старий Відень“ форт. ресіталь, 23.00 Танк. музика.

Пятниця, 7. квітня 1933.

9.45 Богослуження з Волоської церкви у Львові, 12.10, 15.48, 18.25, 22.50 Ґрамофон, 15.35 Для дітей: „Весна на ставі“, 16.40 „Хліб у житті людини“, 17.00 Камер. концерт, Ол. Корнелівна (сопран), фортепян, флет, обой, клярнет, 18.00 Для матуристів: „Справа форми в світі організмів“, 19.00 Діяльоґи про книжку, 19.30 Відчит „Ант. Лянге“, 22.40 Спорт.

Присилайте передплату!

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у приватних оборотах 8.88.

У міжбанкових трансакціях платили за: Льондон 30.55—30.65, Ціріх 172.10—172.50, Прага 26.43—26.53, Відень 96—100, Берлін 212.50—213, Париж 35.05—35.10.

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Девізи (транзакції):

Бельгія 124.45, Голяндія 360.20, Льондон 30.60—30.58, Нюйорк 8.916, Нюйорк кабель 8.924, Париж 35.08, Прага 26.46, Швайцарія 172.40, Стокгольм 162.15, Італія 45.78.

Долярові банкноти в позабіржевих оборотах 8.88.75, Рубель зол. 4.72.50. У міжбанкових оборотах девіза на Берлін 212.40—212.30. Німецькі марки банкноти в приватних оборотах 212.—. Фунт стерлінґ банкноти в приватних оборотах 30.63.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 5. IV.: по масло дес. 3.20, молоко 19, сметана 90, яйця 3.—. Тенденція на масло, молоко, сметану і яйця удержана.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк.	золотих від	золотих до
Пшениця двірська	32·00	32·50
Пшениця збірна	29·25	29·75
Жито одноціле	15·50	15·75
Жито збірне	14·75	15·00
Ячмінь двір. одноцілий	13·50	14·—
Ячмінь на мливо	11·75	12·00
Овес галицький	13·75	14·25
Овес замоклий	11·25	11·75
Кукурудза краєва	16·00	16·50
Бараболя промисл.	3·—	3·26
Фасоля біла	17·—	20·—
Фасоля колірова	14·—	15·—
Фасоля краса (з мішк.)	17·—	18·—
Горох пів-Вікторія	22·—	26·—
Горох полевий	14·—	16·—
Бобик	10·—	10·50
Вика чорна	10·50	11·—
Вика сіра	8·50	9·—
Сіно солодке прасов.	6·50	7·50
Солома прасована	4·50	5·—
Гречка	15·00	15·50
Льон	37·—	39·—
Лубін синій	8·25	8·75
Ріпак озимий	40·—	42·—
Висівки житні	6·—	6·25
Висівки пшеничні	6·—	6·25
Пшоно	29·—	31·—
Просо краєве	17·—	18·—
Макухи льняні	17·—	18·—
Конюшина черв. зв.	75·—	80·—
Мак синій	180·—	190·—
Мак сивий	160·—	170·—

100 кг. льоко Львів	від	до
Пшениця двірська	33·50	34·00
Пшениця збірна	30·75	31·25
Жито одноціле	17·00	17·25
Жито збірне	16·25	16·50
Ячмінь на мливо	13·25	13·50
Овес збірний	15·25	15·75
Мука пшен. люксусова	60·50	61·50
Мука пшен. 65 проц.	46·—	47·—
Мука житня тип уряд.	33·50	34·00
Висівки житні	6.25	6·50
Висівки пшеничні	8·00	8·50
Крупи ячмінні грубші	24·—	26·—
Пшоно ч. 1	38·—	40·—
Пенцак ч. 10	28·—	30·—
Сіно солодке кр. пр.	7·50	8·50

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Дня 7. квітня н. р. в год. 6 в. відбудеться вокально-музичний концерт в руханковій салі заведення СС. Василіянок при вул. Потоцького 96. Дохід призначений на будову церкви. 1684 2—3

„Різдво серед вязнів“ — виклад о. д-ра О. Кладочного з рамени Т-ва ім. Петра Могили в салі „Бесіди“ вул. Рутовського 22, I. в четвер о 18-ій годині.

Дещо для жіноцтва. Дня 8 квітня з год. 6. веч. в салях Укр. Бесіди (Рутовського 22) влаштовує Філія Союз Українок у Львові із Народною Торговлею торговельну АНКЕТУ із рефератом п. сен. Ю. Павликовського та показом виробів українських підприємств і фабрик, при чому гості матимуть змогу випробувати та посмакувати першорядні вироби нашого молодого промислу. Крім цього фірми роздаватимуть пробки своїх виробів. Всі українські фірми можуть прислати свої експонати перед анкетою на руки Народної Торговлі. Причвність членів Філії С. У. обовязкова! Гостям раді. За Виділ Філії Союзу Українок у Львові: М. Колтунюк, голова, Д. Хроновят господарська реф. 1684 2—3

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10.